

[Arbejdsministeren]

Hvad er det for et alternativ, vi møder i VK-planen? Ja, ud over besparelser, som jo er nødvendige for at finansiere de meget store milliardskattelettelser, man lægger op til, er det nedskæringer for de arbejdsløse, nedskæringer på sygedagpengene, nedskæringer for efterlønsmodtagere, nedskæringer for mennesker, der ligger på hospitalet, nedskæringer for mennesker, der skal benytte læger, biblioteker osv. Det er alternativet. Det er det frivillige perspektiv, der tegner sig som alternativ.

Jeg vil gerne sige, at man meget skal overveje, om det er særlig rimeligt, når man siger nej til en lovgivningsmæssig løsning på spørgsmålet om anvendelse af pensionskassers, forsikringssselskabers og andres midler, at man så ikke samtidig siger, hvordan man vil skaffe pengene, og da synes jeg, venstre og konservative har spillet åbent ud. Vi ved, hvad det er for grupper, der skal betale regningen, men jeg synes også, at andre, som i dag nægter regeringen mulighed for overhovedet at kunne få dette oplæg drøftet og forhandlet i folketinget, skulle give et svar på spørgsmålet om, hvor pengene ellers skal komme fra.

Formanden:

Inden jeg giver ordet for to korte bemærkninger, vil jeg gerne sige, at jeg – ligesom jeg forsøgte i formiddags at holde lidt sammen på ordførernes indlæg – vil finde det rimeligt i nogen måde at prøve at holde sammen på ministrenes svar, der har en vis indre sammenhæng, går jeg ud fra. Derfor beder jeg om, at de, der ønsker korte bemærkninger, vurderer meget nøje, om de netop er så gode, at alle vil finde det rimeligt.

(Kort bemærkning).

Ellemann-Jensen (V):

Det gælder jo om at ytre sig, mens man har chancen, og det er derfor, jeg beder om en kort bemærkning. Jeg finder det nemlig ikke rimeligt, at arbejdsministeren på den måde affærdiger Helhedsplan 82, som venstre og det konservative folkeparti er kommet med. Ministeren har allernådigst brugt et par minutter på her i salen at læse den, og hans konstatering er altså bare, at det er voldsomme nedskæringer for en masse svage grupper.

Det, vi er kommet med, hr. arbejdsminister, er en beskrivelse af, hvordan vi kan opnå den nulvækst i den offentlige sektor, som socialdemokratiet og regeringen har opstillet som en målsætning, men som man end ikke har antydning af hvordan man vil komme i gang med.

Den beskæftigelsesplan, som LO og regeringen kommer med, og som nogle af os fik lejlighed til at se allerede i går, indeholder en lang, lang række udgifter. Jeg har lige siddet og gået den igennem nede på min plads nu igen og gjort anmærkninger alle de steder, hvor der er udgifter. Ikke ét eneste sted anvises der, hvor pengene skal komme fra, bortset fra denne idé med at tage lidt penge fra den ene kasse og flytte dem over i den anden, hvorved man lader fremtidens pensionister betale lidt af det. Ingen steder anviser man, hvor pengene skal komme fra, og så skal vi høre arbejdsministeren stå her og rose sig af, at der er skaffet et stort antal arbejdspladser i de år, hvor der blev ført beskæftigelsespolitik. Arbejdsministeren glemte at fortælle, hvor der blev etableret nye arbejdspladser. Det var i den offentlige sektor! Så der er ikke noget at rose sig af, hr. arbejdsminister.

Det, vi oplever, er det samme, som med de roser, der blusser frem nu på den socialdemokratiske gruppes reverser. Det er roser uden torne, det er slatne roser, det er kunstige roser, som det er sagt. Må jeg citere Wessel: »Brodne kar i alle lande, roser sig med torne blande, andetsteds såvel som her«.

(Kort bemærkning).

Askjær Jørgensen (FP):

Min korte bemærkning er direkte foranlediget af, at arbejdsministeren erkendte, at der havde været en svigtende investering i erhvervslivet i de senere år. Det er værd at notere her, at arbejdsministeren ikke har været i stand til at få arbejdsmarkedet til at fungere således, at nogen har haft lyst til at investere i erhvervslivet. Arbejdsministeren glemte at gøre opmærksom på, at det først og fremmest er på grund af arbejdsministerens vedholdende trusler om ØD. Arbejdsministeren glemte også at notere, at statsministeren her midt på dagen har erkendt, at det danske samfund står over for nogle kæmpemæssige problemer, og arbejdsministeren skulle lige